

[Svend Andersen]

være de ekspropriative bestemmelser, som findes i loven, bestemmelser, der i øvrigt også findes i den nugældende saneringslov, og som ikke har givet anledning til problemer; i nogle tilfælde er bestemmelserne endda stærkere i saneringsloven.

Ved vedtagelsen af bestemmelsen om, at de af kommunerne overtagne ejendomme efter afslutningen af byfornyelsesprojekter skal tilbydes beboerne på andelsbasis, styrkes andelsboligtanken, hvad vi kan være enige i. Men har nogle betragtet kommuners overtagelse af de ejendomme, der omfattes af en byfornyelsesplan, som en særlig ekspropriativ bestemmelse, afsvækkes denne ved bestemmelsen om, at disse ejendomme skal udbydes som andelsboliger.

Nu har boligministeren endvidere stillet ændringsforslag om, at der også skal ydes grundkapital og rentesikring til de ejendomme, der er opdelt som ejerlejligheder, så længe de er udlejet. Dette anser vi for en yderligere indrømmelse over for de partier, der har haft en underskriftindsamling i tankerne. Vi mener, at dette ændringsforslags skæbne er afhængig af, om loven kan stadfæstes umiddelbart efter sin vedtagelse, og jeg må derfor opfordre de partier, der har haft tanker om at benytte sig af grundlovens § 73, til før afstemningen om ændringsforslagene at tilkendegive, om de vil benytte grundloven til at hindre, at loven kan stadfæstes nu. Er det tilfældet, kan det ikke være de ekspropriative bestemmelser, der er hovedmotivet. Så må det være et ønske om at hindre det, som et flertal betragter som 1980ernes store opgave, i at blive gennemført, for selv om der kan laves udmærket boligforbedring ved hjælp af den nugældende saneringslov, er det nødvendigt, at vi får vedtaget og stadfæstet byfornyelsesloven, fordi der herved kan komme mere arbejde i gang og det kommer i gang på en bedre måde. De beboere, der berøres af byfornyelse, får større indflydelse på planernes udformning, og der bliver bedre genhusningsmuligheder og bedre støtte. Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at man vil forhindre både dette, og at der gives øgede beskæftigelsesmuligheder for adskillige tusinde. Derfor bør enhver tanke om at samle underskrifter for at hindre lovens stadfæstelse op-høre.

Formanden:

Jeg kan se, at ordførerne ikke kan høre, hvad der bliver sagt heroppefra, men jeg har stort set opgivet at bede om ro i salen. Jeg beklager, men jeg kan ikke gøre noget ved det.

Fogh Rasmussen (V):

Mellem anden og tredje behandling er der på ny foregået et udvalgsarbejde om denne omfattende sag, og dette udvalgsarbejde har atter afsløret, hvor uigennemarbejdet dette lovkompleks er. Så sent som lige før jeg gik på talerstolen her, blev det sidste bilag omdelt, og det fortæller nok bedre end noget andet, hvilket hastværk man har haft med at få denne lovgivning gennem folketinget.

Jeg skal med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet, koncentrere mig om dem, der er stillet af ministeren under nr. 4-7. Ifølge disse har ministeren bøjet sig for noget af den kritik, som vi har ført frem ved tidligere lejligheder, også her i salen og senere i udvalget. Ministeren lægger her op til, at der skal kunne ydes støtte på nærmere angivne vilkår til indehavere af udlejede ejerlejligheder, som det bliver påbudt at gennemføre en modernisering. Efter det oprindelige lovforslags ordlyd ville disse indehavere af udlejede ejerlejligheder i realiteten blive tvunget til at aflyse opdelingen i ejerlejligheder, fordi det kunne blive påbudt dem at udføre en modernisering uden at kunne opnå støtte hertil, mens lejerne i ejerlejlighederne skulle være stillet efter moderniseringen, som om støtte var ydet. Det er tilfredsstillende, at ministeren her har stillet ændringsforslag, som betyder, at disse indehavere kan få en støtte, således at det, ministeren betegnende har kaldt indstykning, ikke kan foregå. Vi vil derfor støtte disse ændringsforslag.

Så mærkede jeg mig, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Svend Andersen, afkrævede mig et svar på, hvorvidt venstre vil gøre brug af grundlovens § 73, stk. 2. Det kan hr. Svend Andersen ikke få at vide ved denne lejlighed. Det er sådan i henhold til grundlovens § 73, stk. 2, at en tredjedel af folketingets medlemmer inden for en frist af 3 søgnedage kan kræve, at lovforslag først bliver stadfæstet efter nyvalg til folketinget, men det forekommer mig, at hr. Svend Andersen har misforstået indholdet af denne